

פרוטוקול מס' 50

מישיבת ועדת העליה והקליטה
יום ג', ט' באייר תשל"ח - 16.5.1978, שעה 12.30

נ כ ח ר:

חברי הוועדה:
ג. כהן - יו"ר
ת. אשל
ה. זיידל
א. יגורי
ד. מילוא
י. רום
ש. רכטמן

מזכירת הוועדה: ש. כרם

רשמה: ע. הירשפלד

סדר-היום: סדרי עבודת הוועדה עד לסיום המושב השני.

סדרי עבודת הוועדה עד לסיום המושב השני

היו"ר ג. כהן:
אני פותחת את הישיבה.
אני מברכת את הוועדה לחידוש העבודה אחרי הפגרה, וכפי שסיכמנו בישיבה הסטכט של המושב הראשון, נקדיש את המושב השני של הכנסת לדיונים בשני נושאים, שכמעט לא זכו אצלנו לטיפול, והם בעצם העיקר והמהות של הוועדה. כוונתי לנושא העלייה והסיוע של העלייה, ונושא הקליטה ומדיניות הקליטה.

לפני שאעבור להתוויית קווים בשני נושאים אלה, ברצוני למסור לוועדה כמה דברים שהצטברו במשך הזמן. קודם-כל ברצוני להביא לידיעת חברי הוועדה שני ~~א~~ מכתבים ששלחה הוועדה בישיבה אחת שהיא קיימה בזמן הפגרה, האחד למר א. דולצ'ין, יושב-ראש ההנהלה הציונית, והשני לראש הממשלה בנושא דומה, ואקריא את המכתבים.

" ארוני יו"ר ההנהלה הציונית.

כיו"ר ועדת העלייה והקליטה, הריני מעבירה אליך בשם חברי הוועדה, את הפנייה להעמיד במרכז האירועים שיתקיימו בקהילות הגולה בשנת השלושים למדינה, את התביעה הנמרצת לעלייה לישראל.

תביעה זו חייבת להישמע בכל אירועי שנת השלושים מפני נציגי ישראל באזני יהדות הגולה וסנהיגיה, כביטוי המשמעותי ביותר להזדהות עם מדינת ישראל, וכתשובה הציונית היחידה לשואה, שלאור התגברות האנטישמיות, שבזיכרה היום ומטריד את יהדות העולם.

נודה לך אם פנייה ברוח זו תופנה על-ידי ~~א~~ יושב-ראש ההנהלה הציונית לכל הגורמים הנוטלים חלק באירועי שנת השלושים ביהדות הגולה.

פנייה ברוח זו נשלחה גם לראש הממשלה.

של
עוד מכתב שלחנו לראש הממשלה בנושא מצבה ההולך ומחמיר ~~א~~ הקהילה הפלאשית, ואקרא אותו לפניכם:

"נוכח מצבה המחמיר והולך של הקהילה הפלאשית באתיופיה, נוכח עדויות סועזעות שהגיעו אלינו בימים האחרונים בדבר מעשי רצח המוניים והחרדה בה חיה הקהילה ולשם מידע על טיפולם של הגורמים הרשמיים של ישראל בפרשה, אנו מבקשים פגישה דחופה של ראש הממשלה עם נציגי ועדת העלייה והקליטה והחתומים מטה.

ועדת העלייה והקליטה קיימה בחדשים האחרונים סידרת דיונים מעמיקים בנושא הקהילה הפלאשית וסיכמה שורת המלצות להגברה משמעותית של העלייה משם. ואולם לפני הגשת המלצות לראש הממשלה, חל שינוי דראסטי במישור המדיני. עתה מתדרדר המצב שם במהירות ויש לעשות בדחיפות להצלת אנשים מכלייה.

חתומים על המכתב חבר הכנסת שלמה הלל, יו"ר ועדת הפנים ונציג הועד הציוני למען הקהילה הפלאשית, ואנוכי.

אני רוצה להוסיף בעל-פה לחברי הוועדה, שכנושא הקהילה הפלאשית יש להרגשת כל הגורמים שמטפלים בזה, וביניהם יו"ר ועדת הפנים שעוסד בדאש הוועד הציוני למען יהדות אתיופיה, שהשתתף אתנו בפגישה, שיש ערפל, וכסכנה של כל ערפל, הוא גם מכסה על דברים חשובים, ולפעמים הוא מכסה על טחדלים.

ג. כהן :

בנושא הפלאשים המצב מחמיר במיוחד, כי הקהילה הפלאשית טובלת לא מפני שהיהודים יהודים. בדיעבד היהודים הופכים להיות אויבים של שלושה גורמים שפועלים היום באתיופיה. הממשלה חושבת, ודי בצדק, שחלק גדול מהדור הצעיר של היהודים מצטרף לשמאל והוא נגד הממשלה. השמאל נגד היהודים, כי היהודים שם עוזרים לממשלה. הגורם השלישי נגד היהודים שם הוא הספלגה הדתית, מפני שהם רוצים לעלות לישראל. נערים מגיל 15 עד גיל 30 בכפרים נחטפים על-ידי כל אחד משלושת הגורמים האלה ומוצאים להורג. פשוט, גוויזותיהם של צעירים אלה מוטלות ברחובות ואסור לקבור אותם, אלא על-ידי הגורם הממשלתי, ואסור אפילו לשבת שבעה. בכפרים יהודיים, כשמגיע לשם צבא של הממשלה הרשמית, הורגים את היהודים. כשמגיעות לשם הקבוצות של השמאל, המצב גם כן חמור.

אנחנו פנינו לממשלה בענין זה, ומאחר שמר קדישאי היה באבל, התשובה התעכבה, ואני מקווה שבימים אלה נקבל את התשובה ונזכר להיפגש. אני רוצה להוסיף שיש ועדת משנה שמטפלת בנושא זה.

בהקשר לזה אני רוצה להפנות את תשומת-לב הוועדה לנושא היהודים שבעלמים בארגנטינה. גם שם המצב הוא כזה שיש ערפל ויש רגישות, ומטרד החוץ שלנו אומר שאסור להתערב בעניינים פנימיים, כי הרי הם לא נרדפים ונעצמים מפני שהם יהודים. דברתי בענין זה עם יושב-ראש הארגון של יהדות יוצאי זרומ אמריקה, והוא יכתוב לנו מכתב בנושא זה בשבוע הבא.

היהודים בארגנטינה מהווים 2% מהאוכלוסייה. יש טוענים שאחוז היהודים בקבוצות הגרילה שם מגיע ל-30% ו-40%. יהודים בסדר-גודל של מאות בעצרים. כתובתם של רבים מהם אינה ידועה, ורבים מהם מומתים. מדינת ישראל, כמדינה ציונית, צריכה לדאוג ליהודים אלה. אם יהודי בהרג בתאונת דרכים בעולם, והוא אזרח ישראלי, הקונסוליה שלנו מטפלת בו. נכון שהם אינם אזרחים ישראליים, אבל הם אזרחים בכוח. לכן הממשלה צריכה להחליט אם היא פועלת כאן גם באופן רשמי כממשלה ציונית, וזה נושא שצריך להדאיג אותנו ועלינו לומר מה דעתנו. אנחנו תייבם להגיב על כך, כי יש לנו פניות בנושא זה. אנחנו צריכים לבקש מידע, אבל גם להביע את עמדתנו. לפני שנעשה דברים אחרים, אני רוצה לשמוע את חברי הוועדה בבעייה זו, מה אנחנו מציעים לממשלת ישראל - האם להמשיך לפעול בגלוי, או שהטיפול יהיה חסוי. האם יש מקום שממשלת ישראל באופן גלוי כממשלה של חוק השבות תדאג לכך ששום יהודי לא ייפגע בלי שהיא תתייחס אליו.

ד. מילוא: אני בעד המשך הטיפול השקט בנושא של יהודי ארגנטינה, מסיבה פשוטה: אינני רואה על מה אפשר לנהל מאבק גלוי בנושא זה. יהודי ארגנטינה לא עלו לארץ כאשר יכלו לעלות, ואינני מאשים אותם. אינני משוכנע היום שאם תינתן להם אפשרות לעלות, הם יעלו. אני מודה שאינני מכיר את כל העובדות, אבל עד כמה שידוע לי, יהודים שרוצים לעלות לישראל יכולים לעשות את זה. לצאת במאבק גלוי נגד רדיפת יהודים בארגנטינה - צריך שבאמת יהיה יסוד מאד מוצק להנחה שהיהודים נרדפים שם בשל היותם יהודים. זה לא כמו המצב בברית-המועצות. זה למעשה מצב שיש שם רדיפה כללית אחרי כל מי שקשור במישרין או בעקיפין, או גדמה שהוא קשור עם תנועות הגרילה. אני חושב שהאפקט של העבודה השקטה הוא גם יותר צודק ויותר יעיל, כי את האסורים מנסים לשחרר על-ידי שבותנים

ר. מילוא:

להם אופציה אחת - להגיע לישראל, ואז על-ידי כל מיני הסדרים חשאים הם מגיעים לארץ. אני חושב שהמאבק הגלוי יסגור את האופציה הזאת.

אני מציע לבסות להביא לפני הוועדה את מקסימום העובדות. בטן-הכל אין דבר שצריך להסתירו מחברי הוועדה. לאחר שנדע את כל העובדות, נשקול מה רצוי לעשות. בשלב זה אני נגד יציאה שלנו בגלוי, או שנלחץ על הממשלה שתצא בגלוי בענין זה.

ה. זינדל:
אני טיפלתי בנושא זה ודברתי עם אותם אנשים שהופיעו אתמול בערב בטלוויזיה. הוברר שיש שילוב של שלושה גורמים בין היהודים שישנים בבתי-סוהר. יש יהודים על רקע אנטישמיות, יש מלחמה על רקע הון יהודי, ויש שמאלנים. לאחר טיפול של השגרירות שלנו, הודיעה ממשלת ארגנטינה שכל אדם אשר יושב שם בבית-סוהר ומוכן לעלות לישראל, בנתנים לו אפשרות לעלות לישראל.

פנימי
אני בעד זה שיתקיים דיון/בוועדה, שאליו בזמין גם את איש משרד החוץ, כדי שבקבל מידע ואף נטפל בענין. אנחנו יכולים להנטיח את הענין הזה, שמי שרוצה לעלות לישראל, ממשלת ארגנטינה תשחרר אותו והוא יוכל לעלות לארץ. אני בעד טיפול יסודי בנושא זה בוועדה.

היו"ר ג. כהן:
הוועדה שלנו היא לא רק ועדה לעליה ולקליטה. היא נקראת כך, אבל היא צריכה לדון בכל בעיות האנטישמיות ובכל נושא הציונות.

ש. רכטמן:
ברצוני להציג עמדה על פני השטח, לא יסודית. הייתי בארגנטינה תקופה די ממושכת מטעם הסוכנות היהודית, ואני יודע שחל שיבוי עצום במצב לעומת התקופה של אצא 4 - 5 השנים האחרונות. הקבוצה שהופיעה בטלוויזיה בפגשה אתי, ואני בדקתי את הריכוז הגדול של יהודי ארגנטינה שבמצא ברחובות. יש שם 40 משפחות וחלק מהם שמאלנים.

היו"ר ג. כהן: אבל הם יהודים.

ש. רכטמן:
אני רק מציין עובדה, לא יותר. בשלב זה אני חושב שמסוכן יהיה לנקוט בעמדה פומבית. לכן אני מציע שבקיים דיון, אבל חשוב מאד שישתתף בו גם נציג משרד החוץ.

א. יגורי:
אנחנו איבנו בית-דין של היהודים בעולם, ולא עלינו החובה והזכות לחלק להם ציונים מתי יכלו לבוא ואיך. אין ליהודים בעולם שום מגן ריבוי אחר, עם עוצמה מוסרית ועם "שיבוים" מאתורי זה, פרט למדינת ישראל. אם אנחנו הוועדה שבפניה הענין הזה עומד, אינני חושב שיש למישהו מאתנו הזכות לא המוסרית ולא הענין למנוע את כל המשאבים, העוצמה והתוקף כדי לעזור לכל יהודי להחלץ מהצפורניים שמוטלות עליו, ואולי גם במישרין או בעקיפין להגיע לארץ. אנחנו חייבים את זה ליהודים שם וכאן, ולעצמנו.

אתמול שמעתי את באומו של ד"ר ג. גולדמן בהיכל התרבות. לא הסכמתי עם הרבה מדבריו, כמו עם הקריאה שכל יהודי העולם יעלו לאושוויץ, בניגוד לעליה לירושלים. אבל הסכמתי עם דבר אחד שאמר, שאיננו יכולים לסלוח לעצמנו, מדינת ישראל, שלא עזרנו בכל מה שיכולנו בזמן הנכון ובעוצמה הנכונה ליהודים שהיו במצוקה.

א. יגוריי:

לכן אני מציע לוועדה לפנות לממשלת ישראל בגלוי, במוצהר ובתוקף. אני מניח שעוד מעט נשמע פרטים בוספים. אין לנו אפשרות וזמן להעמיק במקביל בכל הנושאים. אני אומר שצריך לעשות כל מה שניתן לעשות כדי להציל יהודים. אני אומר יותר מזה, שהתייחסו של המוח היהודי עובד לפעמים בצורה כזו, שבסופו של דבר ראשים של יהודים נערפים. לכן, בלך בתוקף, לבנהירות ובחד-משמעיות להציל את היהודים.

י. רום:

כל הנושא של זכויות האדם בארגונינו עמד בהתקפה מצד גשיא ארצות-הברית, והממשל בארגונינו מאד רגיש לנושא זה. אינני מצדיק אותו, אבל כדאי לזכור שיהדות ארגונינו בתפסה כאן בצבת הנושא של זכויות האדם בארגונינו, התנועה השמאלנית והתנועה הפאשיסטית, וכל מה שקורה שם. היהודים בעצם במצאים כאן גורים, וגורים בצורה פיזית, לא רק מבחינה מילולית. יורים ביהודים מכל הצדדים, גם הקיצונים הימנים וגם הקיצונים הפאשיסטים.

זו בעייה לא קלה לטיפול. יציאה בפומבי היום יכולה להביא את הממשל בארגונינו לריאקציה, כפי שהגיבו אלאץ לגבי ביטויים בגד הנשיא קארטר. לפני שאנחנו יוצאים בהתבטאות של הממשלה, אני מציע לבדוק את הנושא עם משרד החוץ. זה יכול להיעשות בישיבה של הוועדה, או שהיו"ר תתקשר עם משרד החוץ ותברר את הצד הדיפלומטי עם ארגונינו, לפני שאנחנו יוצאים עם איזה שהיא הכרזה פומבית. אם הכרזה פומבית לא תפגע, בוודאי שיש לצאת אתה. מתוך ידיעה מה היו תגובות השלטונות בארגונינו, אני מציע להזהר משליפה מהמותק. אני מציע לבדוק את העניין עם משרד החוץ, ואם אין בזה סכנה ליהודי ארגונינו; אבל בתור גוף רשמי של ממשלת ישראל צריך מאד להזהר.

היו"ר ג. כהן:

קבלנו שלוש הצעות: א ראשית, כולנו מסכימים שצריך לקבל מידע; 2 שהדבר דורש טיפול חסוי; 3 אחרי קבלת המידע בקבע אם העניין דורש טיפול חסוי; 4 מדבריו של חבר הכנסת יגורי השתמע, וגם אני חושבת בנושא זה שזה לא עניין של משרד החוץ. זה עניין של גישה מלכתחילה של מה תפקידה של ממשלה ציונית. אני בעד הבעת דאגה גלויה ביותר של ממשלת ישראל על כל מקרה, לפני כל התקשרויות אחרות בנושא של הצלת יהודים, בנושא של אחריותה ליהודים, וזה חייב להיות בצורה גלויה.

אני מציעה שכרפרנט לנושא זה, בשיתוף אתי, ימסור חבר הכנסת זיידל לוועדה את המידע שברשותו, לאחר שכבר טיפל בנושא זה, ואחר-כך בחליט מה תהיה תגובתנו. זה צריך להיות דחוף, כי הבעייה יכולה להחריף.

א. יגוריי:

אני מבקש לרשום שאני הצעתי לא להמתיין ולברר, אלא לפנות ישירות לממשלה.

היו"ר ג. כהן:

אני חושבת לכתוב לחברי הוועדה, שבדרך-כלל אינם מופיעים לישיבות, או שיופיעו, או שלא יהיו חברים בוועדה. הוועדה יכולה להיות עם 3 או עם 5 חברים. הרחבנו את גודל הוועדה כדי שתהיה מודעות בסיעות בעיות מדינת ישראל דוחקות. יש בעיות רבות, פצעים כואנים, ותמיד יש סדר עדיפות ראשון למה שקורה במדינה. זה לא יתכן, ואצלנו הנושא צריך להיות בסדר עדיפות ראשון. חברים שלא יעשו כן, לא יוכלו להשתתף בהחלטות בוועדה. אני מוכנה להסתגל לכל שעה שתתקבל על דעת רוב חברי הוועדה.

ג. כהן:

בתקופה הקרובה אנחנו מתכוונים לדון בדברים, שבנוא עם המלצות א' ונדרוש מכל משרד ומשרד ליישם אותן. ועדת חרוב עשתה עבודה יוצאת מן הכלל, ועל המשרדים הנוגעים בדבר ליישם את המלצותיה.

בשארנו לנו כמה נושאים לטיכום. בעיית השידורים לרוסיה; הצעתו של חבר הכנסת רום על יהדות רוסיה תעלה לדיון בשבוע הבא בכנסת. פתחנו את הדיון בנושא הגרוזינים. יש ועדת משנה שמטפלת בנושא יהדות רוסיה, ואפשר לעשות בה שינויים. יש ועדת משנה שמטפלת בענין הפלאשים, שבה חברים חברי הכנסת אליאב, יגורי ואבי.

ה. זיידל:

אני שייך לתדשים מבין חברי הוועדה, אבל כמעט שלא בעדרתי מישיבותיה. כאשר התקיים בוועדה הדיון על בעייתם של עולי גרוזיה, המוזמנים התחילו לספר לנו על חבלי הקליטה של עצמם. אנחנו צריכים לצמצם את הרכב הוועדות, ושהם יציגו את בעיותיהם. ברגע שאנחנו מתחילים להכנס לפרטים קטנים כמליאת הוועדה, כמו ששמענו מאנשי גרוזיה, זה קצת מקשה על עבודת הוועדה. היות שיש לנו עניינים רבים לדון בהם, צריך לתכנן את העבודה כך שנוכל להגיע לסיכום באופן יותר מהיר.

הי"ר ג. כהן:

הערתו של חבר הכנסת זיידל זכונה בהחלט. במקרה זה הספור האישי דווקא היה מוזמן ורצינו שיבואו גם שני עולים חדשים, כדי לראות את תהליך הקליטה שלהם. אבל כפי שאני מבין להציע את סדרי העבודה למושב הקיץ, דבר כזה לא יהיה, כי אנחנו מתרכזים רק במשרדי הממשלה.

בשבוע הבא נמשיך בדיון שהתחלנו בו היום, כי היום נדבר רק בצורה יותר כללית. היום תקבלו חומר שאותו סיכמו בזמן הפגרה, על כל נושא העליה פרופר, ונושא הקליטה. בפגישה הבאה, על-פי הצעתו של חבר הכנסת יגורי, מאחר שבדיון בה על מדיניות כללית, והוא חושב שכדאי שהישיבה תהיה פתוחה לעתובאים, אני מבקשת לשמוע את דעתכם, ואם תמליצו שהישיבה תהיה פתוחה לעתובאים, אני צריכה לפנות ליושב-ראש הכנסת ולבקש את אישורו לכך.

א. יגורי:

אני חושב שאחת הדרכים לפרוץ את של מחסומי הדיונים בנושאי חוץ ובטחון/העתובות היא בכך שבניא את ענייני העליה והקליטה למודעות רחבה יותר. כפי שזה עומד להיות אצלנו על-ידי הזמנת כלי התקשורת, וכדאי שחברי הוועדה ידעו ויתכוננו, כל אחד יוכל לתמצת את דבריו, ותהיה גם לזה מודעות רחבה, ולא רק לענייני חוץ ובטחון.

הי"ר ג. כהן:

במשך הקיץ נעסוק בהמלצות בנושאי שיכון, תעסוקה וכו'. אתם מקבלים היום חומר, כדי שלא תבואו מחר עם המלצות לכל משרד ומשרד, אלא כדי לדבר באופן עקרוני איך אתם רואים את מדיניות הקליטה של מדינת ישראל, וכו'. לאחר-מכן לאורך כל הקיץ נפרט את זה לגבי כל משרד ומשרד, יחד עם השר האחראי.

ד. מילוא:

אני תומך בהצעה לקיים ישיבה עם בציגי העתובות. ברצוני להעיר הערה אחרת, שקשורה יותר בצוהלי העבודה. באתי לוועדה מתוך מצג שישיבות הוועדה מתקיימות בימים שני ושלישי בשעות 10 עד 12. לפתע העניין הזה שונה. בוועדת חינוך, למשל, לא בעדרתי אף מישיבה אחת. הישיבה ביום שלישי חופפת את ישיבת הוועדה לענייני בקורת המדינה, וגם ביום שני אני רואה שיש כוונות לשבותה לשעה אחרת. אין לי התנגדות שהישיבה תתקיים בשעות 2 - 4 ביום שני, שבהן אין ישיבות.

7.

היו"ר ג. כהן:

אני בהחלט מוכנה לכך. יושב כאן
גרעין שיש לו מוטיבציה לנושא זה.
אין חשיבות לבואם של 15 - 16 חברי כנסת, שאינם מעוניינים תמיד
בנושא, כמו שיש חשיבות לכך שיהיה הגרעין הזה.

בשבוע הבא נצטרך לקיים דיון מיוחד
ביום רביעי, כי ביום שני הישיבה תתחיל בשעה 11, ולא בשעה 10.
לישיבה יבוא פרופ' יהודה באואר, שידבר על נושא הגיאומטריה של גל
האבטישמיות, ויש לו מסקנות מדאיגות, והוא רוצה להדאיג גם את חברי
הוועדה. לישיבה זו מוזמן גם יושב-ראש הכנסת.

ביום שלישי בשעה 12.30 יבוא ד"ר
הרטמן מאוניברסיטת תל-אביב וירצה על נושא הדמוגרפיה המדאיגה
ביותר של שנות האלפיים. נושא זה קשור בהחלט עם נושא העליה,
שעל-פי המידגם הזה יש מספרים ממש מבהילים. אנחנו רוצים לקבוע
שעה נוחה ביום רביעי, שבה בוכל לקיים במשך שעתים דיון בנושא
העליה והקליטה.

ה. זיידל: אני מציע שזה יהיה ביום שני לאחר-מכן.

היו"ר ג. כהן:

אני מסכימה. אנחנו נקיים דיון, חברי
הוועדה יתבטאו כל אחד במשך 5 - 10
דקות, ולישיבה זו בזמין גם את יושב-ראש הכנסת. רשות הדיבור תינתן
רק לחברי הוועדה, ולא יוזמן אף שר אחר. לחברי הוועדה תהיה הזדמנות
לומר את האני מאמין שלהם בנושא זה. זה יהיה ממש דיון פנימי של
חברי הוועדה, והוא יתקיים ביום שני בשעה 10, ויימשך עד שעה 12.30.

סעיף 75 של תקנון הכנסת אומר: "ישיבות
הוועדות אינן פומביות, אלא אם הוועדה החליטה אחרת".

ה. זיידל:

אם יינתן אישור לכניסת עתובאים
לוועדה, אפשר לקיים את הדיון באולם
ההרצאות, שם תהיה אפשרות להזמין גם עתובאים וגם נציגים של ארגוני
העולים.

היו"ר ג. כהן:

אני אתיעץ עם חברי הוועדה ואודיע
גם ליושב-ראש הכנסת. אם הוא יביע
איסור פורמלי רציני, אביא את זה לידיעת חברי הוועדה. אם לא, יש
לבו זמן להתכונן לזה.

אני מודה לכם. הישיבה בעולה.

הישיבה נבעלה בשעה 13.30

7.

הי"ר ג. כהן:
אני בהחלט מוכנה לכך. יושב כאן
גרעין שיש לו מוטיבציה לנושא זה.
אין חשיבות לבואם של 15 - 16 חברי כנסת, שאינם מעוניינים תמיד
בנושא, כמו שיש חשיבות לכך שיהיה הגרעין הזה.

בשנוע הבא בצטרך לקיים דיון מיוחד
ביום רביעי, כי ביום שני הישיבה תתחיל בשעה 11, ולא בשעה 10.
לישיבה יבוא פרופ' יהודה באואר, שידבר על נושא הגיאות של גל
האנטישמיות, ויש לו מסקנות מדאיגות, והוא רוצה להדאיג גם את חברי
הוועדה. לישיבה זו מוזמן גם יושב-ראש הכנסת.

ביום שלישי בשעה 12.30 יבוא ד"ר
הרטמן מאוניברסיטת תל-אביב וירצה על נושא הדמוגרפיה המדאיגה
ביותר של שנות האלפיים. נושא זה קשור בהחלט עם נושא העליה,
שעל-פי המידגם הזה יש מספרים ממש מבהילים. אנחנו רוצים לקבוע
שעה זוחה ביום רביעי, שבה נוכל לקיים במשך שעתיים דיון בנושא
העליה והקליטה.

ה. זיידל: אני מציע שזה יהיה ביום שני לאחר-מכן.

הי"ר ג. כהן:
אני מסכימה. אנחנו נקיים דיון, חברי
הוועדה יתבטאו כל אחד במשך 5 - 10
דקות, ולישיבה זו בזמין גם את יושב-ראש הכנסת. רשות הדיבור תינתן
רק לחברי הוועדה, ולא יוזמן אף שר אחר. לחברי הוועדה תהיה הזדמנות
לומר את האני מאמין שלהם בנושא זה. זה יהיה ממש דיון פנימי של
חברי הוועדה, והוא יתקיים ביום שני בשעה 10, ויימשך עד שעה 12.30.

סעיף 75 של תקנון הכנסת אומר: "ישיבות
הוועדות אינן פומביות, אלא אם הוועדה החליטה אחרת".

ה. זיידל:
אם יינתן אישור לכניסת עתונאים
לוועדה, אפשר לקיים את הדיון באולם
ההרצאות, שם תהיה אפשרות להזמין גם עתונאים וגם נציגים של ארגוני
העולים.

הי"ר ג. כהן:
אני אתיעץ עם חברי הוועדה ואודיע
גם ליושב-ראש הכנסת. אם הוא יביע
איסור פורמלי רציני, אביא את זה לידיעת חברי הוועדה. אם לא, יש
לנו זמן להתכונן לזה.

אני מודה לכם. הישיבה בעולה.

הישיבה נבעלה בשעה 13.30